

6.— Нека положимъ че сѣка работа изведнажъ бы престанала, лесно е тогасъ да са разумѣе че гладьтъ и бѣдность-та тосъ часъ быхъ натиснѣли и богатыя и сиромаха. Отъ утрѣшния день быхъ исчезнѣли и хлѣбьтъ и месото и зеленчукьтъ, защото хлѣбарьтъ, касапиньтъ и градинарьтъ празнувать. Напразно быхте чакали вашя объдъ и вашата вечеря, защото нема кой да ви наготви. Вашитѣ обуца, вашитѣ дрехы като са износѣжтъ веднажъ ще станжтъ на дрипы и нема да са замѣнѣжтъ съ новы, защото облеклата и обущата не са раждать по дърветата. Туй което бы постигнѣло васъ, ще постигне и сичкытъ други челоуѣцы. Нивытъ, къщята и среброто на богатытъ не можахъ имъ послужы на нищо, защото безъ работата нивытъ не раждать плодове и заплатата не помага нищо защото какво може да придобьемъ съ среброто когато нема произведеня коигто да купимъ, когато нема работата която ги произвожда.

Безъ работата челоуѣцытъ щѣхъ да сж изложены на най-голѣмы лишеня; защото зърната и вошкытъ на дърветата и сичко което земята произвожда отъ само-себе си не може да бжде достаточно освень за нѣколко дни на годината; гладь-тъ бы принудилъ челоуѣцытъ да са ѣджтъ единъ други.

Когато единъ челоуѣкъ частно не работи когато другытъ работѣжтъ, въ този случай неговото бездѣйствие не може да има толкози всеобщо и опасновляние на цѣлото общество; но този осамотенъ и бездѣйствененъ челоуѣкъ ще бжде принуденъ скоро да проси у другытъ, и лесно е да са разумѣе че просечеството е най-мжчителната отъ сичкытъ работы.
